

ARCHIWUM
ECHO DĄBROWICY

(26)

**Pismo Parafii
Narodzenia NMP w Dąbrowicy**

BOŻE NARODZENIE 2001

Uroczystości jubileuszowe
50-lecia parafii

„Gdy się Chrystus rodzi i na świat przychodzi”

Drodzy Przyjaciele!

Zakończyliśmy Rok Jubileuszowy i nasz parafialny jubileusz. Weszliśmy w nowe Tysiąclecie i nowy wiek.

Na początku tego okresu Ojciec Święty kieruje do nas swój list: *Novo millenio ineunte* – rozpoczęcie nowego milenium.

W czasie naszych tegorocznych spotkań z Matką Bożą Fatimską omawialiśmy jego treść. Przypomnę tylko, że list posiada 4 części:

1. Spotkanie z Chrystusem – charakter wielkiego jubileuszu
2. Oblicze do kontemplacji
3. Na nowo rozpoczynać od Chrystusa
4. Świadczenie miłości.

Ojciec Święty mówi, że nowe Tysiąclecie rozpoczynamy w świetle Chrystusa. Żywa brama, którą jest Chrystus, stoi przed nami otwarta szerzej niż kiedykolwiek. Umiejmy naśladować entuzjazm Apostołów w naszym codziennym życiu. Chrystus czeka na nas – wypłynąć na głębię.

Nowe czasy zachęcają nas do życia w przyjaźni z Chrystusem. Musimy uświadomić sobie, że życie w przyjaźni z Chrystusem to życie w przyjaźni z naszymi najbliższymi. Człowiek współczesny bardzo lubi mówić o sobie, siebie chce wszędzie widzieć, dla siebie chce wszystko mieć. To sprawia, że nie widzimy innych ludzi i ich potrzeb.

Zbliżające się święta Bożego Narodzenia ukazują nam Boże Dziecię, które przychodzi w ludzkiej naturze. Rodzi się jak najuboższy człowiek, by przybliżyć się w ten sposób do każdego człowieka. Uczy nas, wyznawców wiary w Niego, jak powinniśmy postępować. Czy radość płynąca ze zbliżających się świąt Bożego Narodzenia potrafi nam przypomnieć kim jesteśmy i dokąd zdążamy? Pomocą w odnalezieniu naszej osobowości niech będą rekolekcje adwentowe. Zasluchani w słowa konferencji przemyślimy nasze życie i oczyścimy je w sakramencie pokuty. Nawet najbardziej przygotowany dom na święta, nawet najlepiej zaopatrzone spiżarnia nie dadzą Ci takiej radości, jak obecność Chrystusa w Twoim sercu. Znajdź czas, aby spotkać się z Chrystusem. On da Ci prawdziwą radość.

Wasz proboszcz Ks. Zygmunt Lipski

PLAN REKOLEKCJI ADWENTOWYCH W PARAFII DĄBROWICA

CZWARTEK – 13 XII

Godz. 17.00 – Msza święta i nauka ogólna

Godz. 18.30 – Msza święta i nauka dla młodzieży

PIĄTEK – 14 XII

Godz. 8.00 – Msza święta i nauka ogólna

Godz. 10.00 – Msza święta i nauka dla dzieci

Godz. 17.00 – Msza święta i nauka ogólna.

Po Mszy nauka stanowa dla rodziców

Godz. 18.00 – Msza święta i nauka dla młodzieży

SOBOTA – 15 XII

Godz. 8.00 – Msza święta i nauka ogólna

Godz. 10.00 – Msza święta i nauka dla dzieci

Godz. 12.00 – Msza święta i nauka dla chorych i starszych

Godz. 17.00 – Msza święta i nauka ogólna

Godz. 18.30 – Msza święta i nauka dla młodzieży

NIEDZIELA – 16 XII

Godz. 7.00 – Msza święta i nauka dla starszych

Godz. 10.00 – Msza święta i nauka dla młodzieży

Godz. 11.30 – Msza święta i BIERZMOWANIE

MŁODZIEŻY

Godz. 17.00 – Msza święta i nauka rekolekcyjna

SPOWIEDŹ W SOBOTE

OD GODZ. 8.00 do 13.00 i od 16.30 do 18.00

KS. DR STANISŁAW FLIS proboszcz parafii Dąbrowica 17 I 1971 – 20 VI 1979

Ks. Stanisław Flis urodził się 31 lipca 1945 roku w Dzwoli pow. Janów Lubelski. Rodzice, Tomasz i Balbina z d. Stolarz, zajmowali się rolnictwem. Szkołę podstawową ukończył w rodzinnej miejscowości w roku 1959, średnią w Janowie Lubelskim w roku 1963. W tym też roku wstąpił do Lubelskiego Seminarium Duchownego w Lublinie, kończąc je w roku 1969 z tytułem

magistra teologii i przyjęciem święceń kapłańskich.

Po święceniach kapłańskich został wysłany do pracy duszpasterskiej w charakterze wikariusza w parafii Krężnica Jara, gdzie pracował w latach 1969-1971. W lipcu 1971 roku został skierowany na studia w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim (socjologia religii na Wydziale Teologii Pastoralno-Społecznej). Od grudnia 1971 roku rozpoczęte studia połączył z pracą w parafii Dąbrowica. W tym czasie zmarł proboszcz parafii Dąbrowica ks. Antoni Peret. Potrzeba było kogoś szybko wysłać na zastępstwo. Los padł na mnie, jako na najmłodszego wtedy studenta naszej diecezji. Na wiosnę 1972 roku było nawiedzenie obrazu Matki Bożej i dużo pracy z tym związanej. Jakoś sobie z tym wszystkim dałem radę, ze studiami też. W maju 1972 roku wezwał mnie na rozmowę biskup Kałwa i dał do wyboru: tylko studia, albo studia i administracja parafii w Dąbrowicy. Dobrze się czułem w Dąbrowicy, polubiłem ludzi, dlatego przyjąłem tę trudniejszą sprawę – studia i parafia. Wkrótce potem otrzymałem nominację na proboszcza (w trzecim roku kapłaństwa).

W 1974 roku ukończyłem studia na KUL-u otrzymując stopień licencjata z Teologii Pastoralnej.

W roku 1979 w dniu 15 lipca zostałem przeniesiony do parafii Kraśni-

czyn. W parafii tej pracowałem do roku 1986. Włożyłem tam dużo wysiłku w administrację parafii. Zbudowałem plebanię, kaplicę w Chelmcu, odmalowałem kościół, zakupiłem nowe dzwony. Prowadziłem też pracę duszpasterską w Zakładzie dla Niewidomych w Żuławie.

22 czerwca 1984 roku obroniłem pracę doktorską na KUL-u. Temat rozprawy: *Wpływ wielkiego miasta na religijność podmiejską. Studium socjologiczne na przykładzie parafii Dąbrowica i Tomaszowice.*

W czerwcu 1986 roku otrzymałem pozwolenie od ks. bpa Bolesława Pylaka na wyjazd do Stanów Zjednoczonych i podjęcie pracy w Polskim Seminarium Duchownym św. Cyryla i Metodego w Orchard Lake. Tutaj pełniłem wiele funkcji: Dyrektora Rekrutacji i Przyjęć (od początku do chwili obecnej), Dyrektora Życia Wspólnotowego (w latach 1987-1991), Doradcy Formacji (1991-1999), Dyrektora Polskiej Mszy Radiowej (1985-1995), Redaktora biuletynu Orchard Lake Good News części polskiej (1993 – do chwili obecnej), Redaktora mszalika „Pan z Wami” i redaktora pomocy homiletycznych – Słowo i Liturgia (od 1998). Prowadzę również wykłady z teologii pastoralnej – Polski Apostolat w Stanach Zjednoczonych (od 1988 roku do chwili obecnej) oraz wspólnie z ks. redaktorem Seminarium wykład z Akulturacji i Inkulturacji (1988-1999).

Ks. Stanisław Flis

Komunia Święta generalna

Po raz pierwszy w historii naszej parafii odbyła się uroczystość Komunii Świętej generalnej. Już na jesieni ubiegłego roku ks. Proboszcz zapowiedział taką uroczystość, również wspominał o niej na wywiadówkach z religii. W okresie Wielkiego Postu rozpoczęło się przygotowanie do tej uroczystości.

Głównym celem tej uroczystości było powtórne przeżycie sakramentu Chrztu świętego i podziękowanie za ukończenie szkoły podstawowej.

Zakończenie szkoły podstawowej to pierwszy etap usamodzielnienia się dziecka i przechodzenie w okres młodości. Dziecku rozpoczynającemu naukę w gimnazjum trzeba dać pewne podstawy również i do sa-

modzielnego życia religijnego. Przygotowanie i samo przeżycie Komunii generalnej jest do tego sprzyjającą okolicznością. Dzieci bardzo chętnie uczestniczyły w nauce przygotowawczej do tej uroczystości i zdały bardzo dobrze egzamin. Szkoda tylko, że 5 dzieci z naszej parafii nie włączyło się do przygotowania, a dwoje w ostatniej chwili nie przyszło na uroczystość.

W przeddzień uroczystości dzieci wraz z rodzicami przystąpiły do sakramentu pokuty. Rodzice uroczystości ubrali kościół. Dzieci były ubrane po szkolnemu, dziewczynki: białe bluzki i granatowe spódnice; chłopcy: granatowe spodnie i białe koszule.

Dzieci wraz z rodzicami i rodziną zgromadzili się na placu kościelnym. Ks. Proboszcz uroczystości ubrany poprzedzany procesją przybył na plac kościelny, uroczystości powitał dzieci przystępujące do Komunii generalnej i ich rodziców. Następnie rodzice udzieliłi błogosławieństwa na tę ważną chwilę, a ks. Proboszcz poświęcił wodą święconą. Aby uroczystość była większa jeden z ojców pełnił rolę komentatora, wprowadzając w poszczególne części uroczystości. Przed złożeniem przyrzeczeń Chrztu świętego rodzice zwrócili się z prośbą, aby ks. Proboszcz przyjął przyrzeczenia

*„Ja jestem
zmarłychwstanie i życie,
kto wierzy we mnie
nie umrze na wieki”*

Wszystkich członków rodziny, krewnych, przyjaciół i znajomych zmarłych w 2001 roku zapraszam na Mszę świętą.

**MSZA ŚWIĘTA W INTENCJI ZMARŁYCH W TYM ROKU BĘDZIE ODPRAWIONA W WIGILIĘ BOŻEGO NARODZENIA 24 GRUDNIA
O GODZ. 8.00**

Po Mszy świętej modlimy się wspólnie przy grobach zmarłych w 2001 roku:

1. Mazurek Józef
2. Woliński Henryk
3. Sądej Stanisław
4. Klocek Stefan
5. Wójcik Zofia
6. Tudruj Zbigniew
7. Wysmulska
Władysława
8. Rachańczyk Władysław
9. Pulińska Elżbieta
10. Węgorski Kazimierz
11. Jakuś Stefania
12. Połec Stanisława
13. Łbik Maria
14. Łoboda Władysław
15. Fus Marianna

chrzcielne. Matki nałożyły dzieciom białe chusty, a ojcowie wręczyli zapalone świece, symbole narodzenia się dla Boga i przyobleczenia się w Chrystusa oraz obowiązku podtrzymywania i rozwoju wiary świętej. Po Komunii Świętej dzieci podziękowały rodzicom i ks. Proboszczowi. Jako pamiątkę Komunii Świętej generalnej otrzymały krzyże.

Po wyjściu z kościoła dzieci udały się na salę parafialną, gdzie rodzice przygotowali herbatę i ciasto. Dzieci miały okazję przypomnieć sobie, jak razem przyjmowały Pierwszą Komunię Świętą. Śpiewano pieśni religijne. Wspólnie z rodzicami podjęto decyzję o wyjeździe na pielgrzymkę do sanktuarium w Licheniu. Niestety, nie udało się tej pielgrzymki zorganizować.

Pierwsza Komunia Święta generalna to nowa uroczystość, która weszła w kalendarz liturgiczny naszego roku parafialnego. Początkowo rodzice odnosili się z niechęcią do tego pomysłu, ale po uroczystości zmienili zdania. Widząc troskę ks. Proboszcza o rozwój duchowy dzieci poprzez zorganizowanie te uroczystości, są bardzo wdzięczni za tę nową, piękną uroczystość. Rozwój duchowy młodego pokolenia daje im nadzieję na lepszą przyszłość dzieci, rodziny, narodu i Kościoła.

LAZ

Msza prymicyjna ks. JÜRGENA STREUERA

„El tiempo pasa volando” mówią Hiszpanie. Czas płynie szybko niczym lot ptaka. Mija dziesięć lat od chwili rozpoczęcia współpracy partnerskiej pomiędzy parafiami Narodzenia NMP w Dąbrowicy i św. Idy z Münster (Gremendorf). Zapoczątkowana przed dekadą przyjaźń przynosi konkretne owoce i ubogaca ludzi zaangażowanych w proces pojednania pomiędzy narodami polskim i niemieckim.

Jednym z najwspanialszych momentów w dziejach partnerstwa była bez wątpienia Msza święta prymicyjna ks. Jürgena Streuera. Kapłaństwo ks. Jürgena, które rozwijało się i dojrzało w kontekście naszej współpracy, należy traktować jako wielki dar zarówno dla lokalnej wspólnoty, jak i Kościoła powszechnego, zważywszy na kryzys powołaniowy, jakim dotknięta jest od lat Zachodnia Europa.

Msza święta ks. Jürgena stała się okazją do wizyty w naszej parafii delegacji z Münster. W jej skład oprócz dostojnego prymicjanta wchodził ks. David oraz rodzina państwa Janeczek. Goście przyjechali do Dąbrowicy wieczorem 22 czerwca 2001 r. i zostali powitani przez ks. proboszcza Zygmunta Lipskiego oraz osoby zaangażowane w partnerstwo. Następnego dnia uczestniczyli w wycieczce do Nałęczowa i Kazimierza. W niedzielę, 24 czerwca, miała miejsce uroczysta Msza święta prymicyjna. Celebrowali ją, oprócz ks. Jürgena, ks. David i ks. Proboszcz. W homilii ks. Prymicjant mówił na temat naszego partnerstwa oraz sytuacji Kościoła w Niemczech, prosząc o modlitwy w intencji nowych powołań. Oprawę muzyczną uroczystości zapewniła Schola razem ze swoim organistą, p. Markiem Bochniakiem. Po Mszy świętej ks. Jürgen udzielił wszystkim specjalnego błogosławieństwa i wręczył pamiątkowe obrazki.

Z kolei uczestnicy uroczystości spotkali się na obiedzie w sali parafialnej. W miłej atmosferze dzieliliśmy się swoimi wrażeniami oraz refleksjami na temat perspektyw partnerstwa. Podobny przebieg miało wieczorne „grillowanie” przygotowane przez scholę. Pogoda sprawiła, że nie mogliśmy zebrać się wokół ogniska. Skorzystaliśmy więc raz jeszcze z gościny ks. Proboszcza. Nieoczekiwana zmiana miejsc nie miała wpływu na przebieg kolacji. Przy akompaniamencie gitary i organ śpiewaliśmy piosenki popularne i ludowe.

Nasi goście z Münster opuścili Dąbrowicę 25 czerwca. Mamy nadzieję, że zarówno ks. Jürgen, jak i pozostali przedstawiciele parafii św. Idy będą wspominać z życzliwością kilka dni spędzonych na naszej ziemi.

Cezary Taracha

Szlakiem pielgrzymkowym do Lichenia

W dniu 16 lipca br. o godz. 5 rano wyruszyła pielgrzymka z Dąbrowicy pod przewodnictwem ks. Zygmunta Lipskiego, naszego proboszcza, z udziałem kleryka Pawła Ziętka oraz s. Heleny. Naszą autokarową pielgrzymkę rozpoczęliśmy modlitwą i śpiewem udając się w kierunku stolicy, Warszawy. W Warszawie zwiedziliśmy kościół św. Stanisława Kostki oraz znajdujący się po prawej stronie kościoła grób ks. Jerzego Popiełuszki. Warto wspomnieć, że ks. Jerzy zajmował się duszpasterstwem ludzi pracy, ubogich, chorych i prześladowanych. Organizował różne wykłady i comiesięczne spotkania modlitewne. 19 października 1984 roku wracając z Bydgoszczy został w Górsku koło Torunia uprowadzony i zamordowany przez 3 funkcjonariuszy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Dziś do jego grobu stale zmierzają wierni z Polski i całego świata. W dniu 14 czerwca 1987 roku u jego grobu modlił się Jan Paweł II. Wielu wiernych otrzymało liczne łaski za przyczyną ks. Jerzego. Wśród nich był proboszcz naszej parafii ks. Jan Wielgus.

W kościele św. Stanisława ks. Proboszcz odprawił Mszę świętą, w której uczestniczyli wszyscy pielgrzymi. Potem kolejno udaliśmy się do Archikatedry św. Jana, gdzie mogliśmy obejrzeć sarkofagi: Henryka Sienkiewicza, Ignacego Paderewskiego, Gabriela Narutowicza, Ignacego Mościckiego oraz krypty książąt mazowieckich.

Następnie udaliśmy się do grobu księdza kardynała Stefana Wyszyńskiego. W Warszawie zwiedzaliśmy również kościół św. Anny, kościół św. Marcina, Matki Bożej Łaskawej. Idąc ulicami Starego Miasta podziwialiśmy piękno zabytkowych kamieniczek.

Około 2 km przed Licheniem zatrzymaliśmy się, aby wspólnie udać się do Lasku Gręblińskiego. W tym miejscu otoczonym zielenią znajdują się alejki prowadzące do kolejno rozmieszczonych stacji Drogi Krzyżowej. Właśnie tutaj uczestniczyliśmy w nabożeństwie Drogi Krzyżowej. Idąc alejkami kierowaliśmy się w kierunku kaplicy, gdzie na pamiątkę objawień Matki Bożej zostały na kamieniu uwiecznione stopy Maryi. Dlatego przy wejściu znajduje się napis „Miejsce święte”. Dowodem tego są licz-

ne napisy o doznanych łaskach. Kamienie te ustawione przy alejkach są symbolem wiary i podziękowaniami za licznie doznane łaski.

Z Lasku Gręblińskiego udaliśmy się do Sanktuarium Matki Bożej Licheńskiej. Będąc już na miejscu poszliśmy całą grupą, aby pokłonić się Matce Bożej. Obraz przedstawia Matkę Bożą ze zbolalą twarzą i białym orłem na piersi. Według opowiadań właśnie taką ujrzał Maryję Tomasz Kłosowski, który cudem ocalał z bitwy pod Lipskiem w 1813 roku.

Z objawieniami Matki Bożej związana jest historia Mikołaja Sikatki. Otóż w pierwszych dniach maja 1850 roku Matka Boża ukazała się 63-letniemu Mikołajowi, który potem rozmawiał z Nią kilkakrotnie. Podczas widzeń Matka Boża prosiła o to, żeby ludzie pokutowali za grzechy i czcili Jej wizerunek. Po jakimś czasie zauważono, że niewielki obraz Matki Bożej ma uzdrawiającą moc. 29 września 1852 roku obraz został uroczystie przeniesiony do kościoła parafialnego w Licheniu, dokąd około 100 lat później przybyli Księża Marianie. W roku 1965 papież Paweł VI polecił ukoronować Cudowny Obraz Matki Bożej Licheńskiej.

Drugim wspaniałym miejscem na ziemi licheńskiej jest zbudowana z głazów Golgota. Widok jej jest zachwycający i uświadamia nam, jak głęboka jest nasza wiara i jak bardzo naród polski czci Maryję.

Zwiedzając różne miejsca udaliśmy się ku Bazylice Licheńskiej, która pod względem wielkości jest siódma w Europie i 11 w świecie. W dniu 26 maja 1994 roku Ksiądz Prymas Józef Glemp poświęcił kamień węgielny pod największą świątynię w Polsce. Zajmuje ona powierzchnię 1 ha i mieści 22 tysiące ludzi, w tym 7 tysięcy na miejscach siedzących. Ma 120 m długości, 77 m szerokości i 99 m wysokości. Wieża świątyni będzie miała 128 m wysokości. W bazylice znajduje się 366 okien i 54 drzwi. Wnętrze jej zdobią fioletowe, zielone i żółte marmury sprowadzone z różnych stron świata oraz żółte sztukaterie i kryształowe żyrandole. W bazylice znajduje się również dzwon „Maryja – Bogurodzica” ważący 19 ton.

Jedni ludzie uważają, że ta ogromna świątynia jest przykładem przepychu, wzorem kiczu, inni zaś uważają ją za najpiękniejszy kościół w Polsce. Jednak ocena należy indywidualnie do każdego z nas, kto miał okazję być w tym miejscu.

O godz. 12.00 odjechaliśmy do Niepokalanowa z głośnym śpiewem „O Maryjo, żegnam Cię”.

W Niepokalanowie zostaliśmy gorąco powitani przez naszego parafianina gwardiana klasztoru o. Ryszarda Żubera. O. Ryszard sam oprowadzał nas po bazylicę w Niepokalanowie i barwnie opowiadał historię. Z wielkim zainteresowaniem oglądaliśmy Misterium Męki Pańskiej i Panoramę Tysiąclecia. Figury z Panoramy Tysiąclecia stanowią katechezę historyczną na temat: Co Kościół dał Polsce, a Polska Kościołowi. W Niepokalanowie zwiedziliśmy Muzeum św. Maksymiliana i Muzeum Strażackie. Mieliśmy też okazję być w kaplicy św. Maksymiliana, którą budował i w której odprawiał Mszę świętą. Zwiedziliśmy też jego celę, w której był aresztowany w dniu 17.02.1941 r.

W kaplicy św. Maksymiliana ks. Proboszcz odprawił Mszę świętą w intencji posługi naszego zacnego ojca gwardiana R. Żubera. O. Ryszard zaprosił całą pielgrzymkę na kolację, na której mieliśmy okazję spróbować chleba pieczonego przez zakonników. Na pamiątkę pobytu w Niepokalanowie o. Ryszard ofiarował nam medaliki z wizerunkiem Niepokalanej.

Na pewno pielgrzymka ta pogłębiła naszą wiarę, wzbogaciła o nowe przeżycia, które na długo zapadną w naszej pamięci oraz dała nadzieję na to, że może jeszcze kiedyś uklękniemy i pochylimy głowę przed tronem Matki Bożej Licheńskiej.

Agnieszka Rachańczyk

„Cicha noc, święta noc, pokój niesie...”

Dzieląc się radością z przeżywania Świąt Bożego Narodzenia zapraszam młodzież szkół ponadpodstawowych i pracującą na **WSPÓLNY OPLATEK**, który odbędzie się w sali parafialnej w dniu 25 grudnia (BOŻE NARODZENIE) po Mszy świętej o godz. 17.00.

Składając życzenia i łamiąc się opłatkiem chcemy się wspólnie cieszyć. Zwracam się z serdeczną prośbą do ZACNYCH RODZICÓW o umożliwienie przybycia młodzieży na spotkanie opłatkowe.

Ks. Proboszcz

DOŻYNKI PARAFIALNE

Zgodnie z dorocznym zwyczajem, w dniu 26.08.2001 r. w ostatnią niedzielę sierpnia świętowaliśmy wspólnie z rodziną parafialną Dożynki Parafialne. Wieńce dożynkowe oraz ciasto upieczone przez panie, przyniesione zostały procesjonalnie do świątyni. W intencji ciężkiej i odpowiedzialnej pracy rolników, z dziękczynieniem za zebrane plony, odprawiona została uroczysta Msza święta koncelebrowana przez księży: Józefa Dubika — rencistę, Andrzeja Sternika — Dyrektora Domu Spotkania „Caritas” i proboszcza — Zygmunta Lipskiego. W czasie Mszy homilię głosił ks. Stanisław Rojek. Dar ołtarza, który złożyli w imieniu parafii członkowie Rady Duszpasterskiej, zostanie przeznaczony na ogrodzenie cmentarza parafialnego.

Po zakończonej Eucharystii odbyła się krótka akademii, w czasie której najmłodszy parafianie recytowali okazjonalne wiersze, a panie częstowały wszystkich zebranych ciastami i owocami. Następnie udali się wszyscy w pobliże sceny obok Domu Kultury, gdzie koncertował Zespół Pieśni i Tańca „Dąbrowica”. Potem, zgodnie z wcześniejszym programem, rozpoczęły się obchody Dni Miejscowości Dąbrowicy i Płusowic.

Dziękczynienie za doznane od Boga łaski było zawsze ważnym elementem wszystkich uroczystości religijnych. W Księdze Wyjścia, zawierając przymierze z Mojżeszem, Pan Bóg powiedział: „...uroczyste święta będziesz dla Mnie obchodził w każdym roku. I nie powinniście pokazywać się przede Mną z próżnymi rękami. I Święto Żniw pierwszych twoich zbiorów z tego, co posiałeś na roli, oraz Święto Zbiorów na końcu roku, gdy zbierzesz z pola Twój plon” (Wj 23,14-16). Dziękczynienie za zebrane plony i tym samym szacunek dla chleba jest więc niejako naszym moralnym obowiązkiem. Kultuwanie tradycji jest bardzo ważne, a dożynki parafialne to jedna z wielu tradycyjnych uroczystości, które obchodzimy co roku. Tradycją wsi były zawsze uroczyste obchody święta plonów, bo praca rolnika związana jest ze zbożem i z chlebem, czyli z podstawą naszego codziennego pożywienia.

„Chleba naszego codziennego daj nam dzisiaj” — prosimy w Modlitwie Pańskiej. Jeżeli więc umiemy o ten chleb codzienny prosić, powinniśmy umieć również za niego dziękować i szanować go.

Jolanta Golas

Pielgrzymka do Wąwolnicy

Aby mówić o pielgrzymce, należy kilka słów wspomnieć o procesji, ponieważ pielgrzymka jest specjalną formą procesji.

Procesja to pochód religijny. Celem procesji jest oddanie publicznego hołdu Panu Bogu, radosne wyznanie wiary, wyrażenie podziękowania za łaski, prośba albo przebłaganie.

Pielgrzymka jest to wędrówka do miejsca świętego, które znajduje się w pewnej odległości. Pielgrzymów łączy wspólny cel, jedna droga oraz trud i modlitwa.

W dniu 1 września, w pierwszą sobotę miesiąca wyruszyła pielgrzymka naszej parafii do sanktuarium Matki Bożej Kębelskiej w Wąwolnicy. Po Mszy świętej w kościele parafialnym o godzinie 7.30 grupa w liczbie 120 osób miała do pokonania ok. 30 km.

Nasza pielgrzymka to symbol dziękczynienia młodzieży za ukończenie szkoły podstawowej, średniej lub wyższej.

Każdy z uczestników szedł ze swoją własną intencją. Każdy z pielgrzymów chciał o coś prosić, za coś podziękować Maryi. Poprzez pielgrzymowanie możemy odnajdywać Boga w drugim człowieku – jego uśmiechu, słowie, pomocnej dłoni. Przewodnikiem duchowym pielgrzymki był diakon Piotr Sagan, który wraz ze scholą zadbał o modlitwę oraz śpiew podczas pielgrzymki.

Już po wyjściu z kościoła na drodze pielgrzymiej słychać było Godzinki ku czci Najświętszej Maryi Panny. Po pierwszym postoju w Tomaszowicach rozpoczęliśmy śpiewaną modlitwę różańcową, aby tym dać znak przynależności do Kościoła Chrystusowego.

Podczas kolejnego odpoczynku w Miłocinie odwiedził nas ks. Proboszcz. Pomimo padającego deszczu nasza parafia jako pierwsza dotarła do stóp Kębelskiej Pani.

Po przywitaniu przez nowego kustosa sanktuarium i błogosławieństwie udaliśmy się do kaplicy, aby tam powierzyć Maryi wszystko to, co nieśliśmy w sercach z samej Dąbrowicy.

Dla nas każda pielgrzymka to odkrywanie na nowo samego siebie, odkrywanie swojego powołania w życiu, w ciągłym pielgrzymowaniu i szu-

kaniu Boga. Bo czy podczas ludzkiego życia ziemskiego nie ma poświęceń, ofiar, trudów?

Są jednak i chwile radości i szczęścia – tak jak podczas szlaku pielgrzymiego do Wąwolnicy. Ważną sprawą jest nieustanne uświadamianie sobie, że Maryja idzie obok ciebie w pielgrzymce, idzie w drugim człowieku i chce, abyś Ją odnalazł i był z Nią szczęśliwy.

MAM

Tydzień Miłosierdzia Chrześcijańskiego

Jak co roku, Tydzień Miłosierdzia Chrześcijańskiego w naszej parafii jest obchodzony bardzo uroczyście. Rozpoczynając Tydzień Miłosierdzia Chrześcijańskiego ks. Proboszcz zapowiada hasło: „Oto ja, pošlij mnie”, a następnie zachęca do czynów miłosiernych całą społeczność parafialną.

W tym tygodniu ks. Proboszcz odwiedza osoby chore i starsze w domach. Tym razem odwiedził 125 osób, 8 osób ciężko chorych wypowiedział i udzielił Komunii Świętej. Pozostałe osoby skorzystały z sakramentów świętych w kościele. Na zakończenie tygodnia w sobotę 13 października chorzy i starsi zebrali się w naszej świątyni. Przed Mszą świętą księża spowiadali, a o godz. 11.00 ks. Proboszcz odprawił uroczystą Mszę świętą. We Mszy uczestniczyło 84 osób. W homilii ks. Proboszcz zwracając się do chorych podkreślił wartość ludzkiego cierpienia. Wszystkie cierpienia człowieka zjednoczone są z cierpieniem samego Jezusa i są ogromnym bogactwem całego Kościoła, ofiarowane zaś Bogu przynoszą

ZAPROSZENIE

Dnia 31 grudnia w sali parafialnej urządzamy zabawę sylwestrową dla dzieci szkół podstawowych i gimnazjum.

Spotykamy się na Nieszporach dziękczynnych za rok 2001 i Mszy świętej o godz. 15.30.

Oplata wynosi 8 zł od osoby lub 10 zł od rodziny.

Zgłoszenia proszę kierować w czasie rekolekcji parafialnych w dniach 13-16 grudnia do ks. Proboszcza.

Liczba miejsc ograniczona.

Zabawa będzie trwała do godziny 22.00.

W dzień św. Jana na Mszy świętej o godz. 9.00 będą omówione szczegóły.

Czekamy na zgłoszenia!

owoce zbawcze, o czym tak często w swoich przemówieniach do ludzi chorych i starszych mówi Ojciec Święty.

Po Mszy świętej było wystawienie Najświętszego Sakramentu, krótka adoracja i Koronka do Miłosierdzia Bożego. Na zakończenie ks. Proboszcz udzielił błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem.

Po Mszy świętej ks. Proboszcz zaprosił wszystkich zebranych na Eucharystii na wspólne świętowanie w sali parafialnej, gdzie była przygotowana przez Siostry Franciszkańki Misjonarki Maryi wraz z Radą Parafialną uczta dla ciała. Zebrało się 48 osób. Ks. Proboszcz odmówił modlitwę i zachęcił do wspólnego świętowania. Było bardzo wesoło. Starsze panie śpiewały piosenki patriotyczne, religijne, ludowe. Mówiły wiersze o św. Izydorze, „Powrót taty” i inne.

Na zakończenie siostra misjonarka powiedziała o zgromadzeniu misjonarek. Prosiła też o modlitwy i ofiarowanie cierpienia w intencji powołań zakonnych, misyjnych i kapłańskich. Wspólną modlitwą zakończyło się świętowanie.

S. Teresa fmm

DĄBROWICA – DĄBROWICY

Pod takim hasłem zorganizowany został w niedzielę 21 października 2001 r. wyjazd zespołu „Lumines” – scholi parafii w Dąbrowicy k. Lublina do Dąbrowicy k. Biłgoraja – rodzinnej miejscowości ks. rezydenta mgr. Zbigniewa Antosza.

W wyjeździe wzięło udział łącznie 16 członków zespołu, ks. mgr Zygmunt Lipski, ks. mgr Zbigniew Antosz oraz dwóch kierowców. Niedziela ta w Dąbrowicy k/Biłgoraja była pierwszym dniem tygodnia misyjnego. Nasza więc tam wizyta została potraktowana jako posłanie i orędzie misyjne.

Po przybyciu na miejsce zostaliśmy bardzo serdecznie przyjęci przez ks. proboszcza Bolesława Małką, rodzinę ks. Zbigniewa i parafian z tamtej Dąbrowicy. O godz. 9.00 odprawiała się pierwsza w tym dniu Msza

święta, którą celebrował ks. Z. Lipski. W czasie tej Mszy przybliżył parafianom z Dąbrowicy k. Biłgoraja historię naszej miejscowości, parafii i nasz dzień dzisiejszy.

Po Mszy odbył się krótki koncert, który przyjęty został przez zebranych w świątyni rzesistymi oklaskami. Potem zostaliśmy zaproszeni do sali parafialnej na śniadanie. Po posileniu się smacznymi kotletami, bigosem i gorącą herbatą, czy też kawą, wróciliśmy na Mszę świętą o godz. 11.30. Powtórne przedstawienie nas przez ks. B. Małką zgromadzonym parafianom było tak ciepłe i serdeczne, że poczuliśmy się kimś naprawdę ważnym i oczekiwanym. Po Mszy wykonaliśmy jeszcze kilka utworów. Przed kościołem były rozdawane foldery i sprzedawane pocztówki i książki o Dąbrowicy oraz kasety i płyty z nagraniami scholi „Lumines”.

Następnie zaproszeni zostaliśmy wszyscy do gościnnego domu państwa Antoszków, gdzie mieliśmy okazję poznać rodziców ks. Zbigniewa, jego siostrę, szwagra, siostrzenice i rodzinę. Atmosfera przy stole zastawionym wspaniałym, pysznym ciastem, przy kawie i herbacie była luźna i swobodna. Mogliśmy bliżej się poznać, przedstawić i trochę jedni o drugich więcej się dowiedzieć.

Ostatnim punktem programu było ognisko, pieczenie kiełbasek, wspólne śpiewanie, zabawa i rozmowy.

Opuszczaliśmy Dąbrowicę radośni i zadowoleni. Ks. B. Małek wraz z miejscową grupą śpiewającą został zaproszony do złożenia rewizyty w naszej parafii.

Kontakty nawiązane pomiędzy miejscowościami o tej samej nazwie mogłyby być ciekawe i rozwijające dla obu stron. Każda parafia ma wypracowane swoje metody działania, czy to Rada Duszpasterska, czy inne grupy formacyjne, czy koła zainteresowań. Podzielenie się swoimi doświadczeniami mogłoby obu stronom przynieść korzyści. Być może uda się nam utrwalić i rozdmuchać to zarzewie. Jeżeli zechcą członkowie obu parafii rozwinąć w przyszłości przyjazne kontakty, to około stukilometrowa odległość nie będzie żadną przeszkodą.

Jolanta Golas

Moja praktyka diakańska w parafii Dąbrowica

Na niższym szczeblu hierarchii stoją diakoni, na których nakłada się ręce nie dla kapłaństwa, lecz dla posługi.

Do zadań diakonów należy pomoc biskupowi i prezbiterom w wykonywaniu czynności liturgicznych i sprawowanie sakramentu chrztu świętego, prowadzenie pogrzebów, głoszenie słowa Bożego. Równocześnie diakonat jest czasem bezpośredniego przygotowania do święceń kapłańskich. W ramach tego przygotowania diakoni w naszej Archidiecezji nie tylko finalizują swoje studia na Wydziale Teologii KUL, ale także odbywają

praktyki duszpasterskie w specjalnie wybranych przez księdza rektora parafiach.

Moje praktyki diakańskie trwające od marca 2000 do marca 2001 miały miejsce w parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy, z którą wcześniej byłem związany poprzez udział w wymianie partnerskiej z parafią św. Idy w Münster oraz pielgrzymkę do sanktuarium w Wąwolnicy w roku 1999. Przez rok moich praktyk poznałem prężnie działającą duszpastersko wspólnotę parafialną, której przewodzi z pasterską troską ks. kanonik Zygmunt Lipski. Dzięki postawie i zaangażowaniu ks. Proboszcza mogłem zapoznać się z różnymi formami udziału w życiu parafii ludzi świeckich pod przewodnictwem swojego pasterza. Cennym dla mnie doświadczeniem było spotkanie w osobie ks. Lipskiego kapłana gromadzącego przy Chrystusie całą rodzinę parafialną, począwszy od dzieci zaangażowanych w Oazie Dzieci i wspólnocie ministrantów, poprzez młodzież wielbiącą Boga w scholi parafialnej, po dorosłych zaangażowanych w Oazie Rodzin i Akcji Katolickiej.

Czas praktyki diakańskiej to także doświadczenie wspólnoty kapłańskiej, którą ks. Proboszcz tworzy z pomagającym w parafii ks. Zbigniewem Antoszem – doktorantem KUL. W tę wspólnotę wpisany jest także od wielu lat diakon praktykant znajdujący w Dąbrowicy zawsze otwarty dom i serce ks. Proboszcza.

Do moich zadań w czasie praktyk należało między innymi przygotowanie kandydatów do służby ministranckiej, spotkania z lektorami, głoszenie słowa Bożego, pomoc w liturgii, prowadzenie pielgrzymki do Wąwolnicy.

Jubileuszowy Rok w Kościele powszechnym zapisał się w historii parafii Dąbrowica uroczystością 50-lecia jej istnienia. Uczestnicząc w tych obchodach mogłem fascynować się głębokim przeżywaniem jubileuszu parafii przez licznie zgromadzonych wiernych i podniosłą atmosferą lokalnego święta oraz harmonijnym połączeniem centralnych uroczystości liturgicznych z imprezami kulturalnymi towarzyszącymi tej rocznicy.

DNIA 31 GRUDNIA 2001 ROKU ZAPRASZAMY NA WSPÓLNE MODLITWY DZIĘKCZYNNY MAŁŻONKÓW, KTÓRZY W TYM ROKU ZAWARLI SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA:

1. Paweł Rudzik – Anna Joanna Wnukowska
2. Adam Klepacki – Joanna Katarzyna Sadurska
3. Stanisław Wymuński – Teresa Piśkiewicz
4. Paweł Dudek – Edyta Beata Prażmo
5. Krzysztof Stępnik – Katarzyna Ewa Wiśniewska
6. Sylwester Paweł Wrona – Anna Cieplak
7. Sławomir Andrzej Jankowski – Katarzyna Piątek
8. Jakub Rzechuła – Dorota Joanna Duda.

Zapraszamy też małżonków, którzy w tym roku zawarli sakrament małżeństwa poza naszą parafią, a mieszkają u nas.

W SZCZEGÓLNY SPOSÓB ZAPRASZAMY MAŁŻONKÓW, KTÓRZY ŻYJĄ BEZ ŚLUBU KOŚCIELNEGO.

Msza święta w intencji tych małżonków będzie odprawiona 31 grudnia 2001 roku o godz. 16.00.

O godz. 15.30 zapraszamy na dziękczynne Nieszpory.

Praktyki diakońskie dla mnie zakończyły się. Dziś staję w obliczu nowych zadań, jakie Bóg zamierzył wobec mnie w Kościele. Bezpośrednio po przyjęciu święceń kapłańskich dane mi było w dąbrowickiej wspólnocie parafialnej celebrować Mszę świętą prymicyjną w święto Matki Kościoła (4 czerwca 2001).

Dziękując Bogu za czas moich praktyk, wyrazy wdzięczności kieruję ku ludziom, wśród których dane mi było posługiwać: ks. kanonikowi Zygmuntowi Lipskiemu, proboszczowi parafii w Dąbrowicy, od którego w takiej obfitości doznawałem różnorodnego dobra, życzliwości i troski, a także całej wspólnocie parafialnej – serdecznie Bóg zapłać!

Ks. Piotr Sikora

Praca misyjna w Kongo (cz. II)

Pozdrawiam Was bardzo serdecznie i chcę się z Wami podzielić moją pracą z misji w Kongo-Brazzaville – Afryka.

Pan Jezus posyła swoich wybranych słowami: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię”. Panie, pošlij mnie, chcę kontynuować Twoją misję.

I Pan mnie posłał, to już 18 lat mojej pracy w Kongo. „Panie mój, cóż Ci oddać mogę za bezmiar niezliczonych łask, w każdy dzień chwalić będę Cię, alleluja”.

To słowa wdzięczności za dar powołania misyjnego, jakim Pan Bóg mnie obdarował za radość niesienia Go innym poprzez moją służbę na afrykańskiej ziemi.

DZIĘKUJĘ PANU BOGU ZA:

— pięć lat pracy w parafii pod wezwaniem Ducha Świętego w jednej z dzielnic stolicy Brazzaville w Mougali. W tym czasie pracowałam z młodzieżą w szkole i bibliotece, uczyłam lekcji religii oraz opiekowałam się kandydatkami do życia zakonnego. Przygotowałam około 500 młodych ludzi do chrztu, Komunii Świętej i do Bierzmowania. Dzięki moim kontaktom mogę stwierdzić, że społeczeństwo kongijskie jest młode, bo około 55% ludności nie ma skończonych 20 lat życia. Ci młodzi ludzie odznaczają się następującymi cechami:

„Rodzice katolicy nie oszukujcie się, Pan Bóg zażąda od Was szczegółowego rachunku z katolickiego wychowania waszych dzieci”

DRODZY I ZACNI RODZICE!

Mając na uwadze Waszą troskę i odpowiedzialność za katolickie wychowanie Waszych dzieci zwracam się z prośbą, aby dzieci i młodzież uczęszczające na lekcje religii poza naszą parafią potwierdziły uczęszczanie na lekcje religii przez podpis uczącego w zeszyt, albo w razie nieprzewodzenia zeszytu, posiadały zaświadczenie stwierdzające uczęszczanie na lekcje religii.

Zeszyt, albo zaświadczenie powinno być na stole w dniu wizyty pasterskiej. Serdecznie proszę o dopilnowanie tej sprawy.

Wasz duszpasterz

1. Solidarność i potrzeba przebywania we wspólnocie
2. Radość życia
3. Odwaga oraz chęć budowania i osiągnięcia czegoś w życiu
4. Poszukiwanie prawdy i potrzeba manifestowania swojej wiary.

Natomiast 30 lat wszechwładnego panowania propagandy i reżimu komunistycznego dokonały wielkiego spustoszenia w psychice, postępowaniu i życiu młodzieży.

W szkole podstawowej wszystkie dzieci musiały przynależeć do pionierów. A potem na zasadzie monopartyzmu wcielani byli do Socjalistycznego Związku Młodzieży Kongijskiej.

Negatywnymi skutkami tego stanu rzeczy są:

1. Brak motywacji do pracy
2. Dążenie do bogacenia się za wszelką cenę
3. Fatalizm odbierający nadzieję na lepsze jutro
4. Fascynacja Europą i bogactwem ludzi białych
5. Deprawacja obyczajów oraz wiązany się z tym fanatyzm plemienny i polityczny.

— za 3 lata towarzyszenia kandydatkom do życia zakonnego, które przebywały przez pewien czas w ognisku specjalnym, w domu dla nich przeznaczonym, gdzie otrzymywały odpowiednią formację dostosowaną do ich możliwości i potrzeb. Obecnie niektóre z nich są już siostrami zakonnymi.

— za 2 lata odpowiedzialności za postulat i postulantki. Jest to etap, podczas którego młode dziewczęta przygotowują się do rozpoczęcia nowicjatu i życia zakonnego w Zgromadzeniu.

— za 7 lat przebywania w nowicjacie w charakterze mistrzyni nowicjatu. Jest to bardzo odpowiedzialna praca, chociaż niedostrzegalna. Uformowanie charakteru przyszyje zakonnicy to cicha praca dla Królestwa Bożego.

Mam już szczęście oglądać owoce tej pracy. Młode siostry będą kontynuowały misję Chrystusa. Będą żyły charyzmatem Sióstr Franciszkanek Misjonarek Maryi i tutaj w Kongo i gdzie indziej.

„Panie poślij mnie” daje się słyszeć również na kongijskiej ziemi. Anna i Vivian są posłane do Bundji i Onesso, do misji oddalonych bardzo daleko od stolicy Kongo. To ich pierwsza misja, tam będą owocowały wysiłki mojej pracy. Ale to przecież nie ja, to Pan Bóg poprzez ludzi prowadzi swoje dzieło w Afryce i na całym świecie.

Obecnie Kongo odnajduje się po wojnie domowej. Sytuacja w kraju nie jest łatwa. Panuje nędza, głód i napięcie polityczne. Jest również dużo dobra, które jest czynione w stronę ludzi potrzebujących. Ciągłe nam trzeba dużo wiary, odwagi i zaufania, by pokonywać przeszkody, które napotykamy na każdym kroku naszej pracy misyjnej.

W miesiącu lipcu i sierpniu byłam na urlopie w Polsce u mojej rodziny. Pod koniec sierpnia wróć do mojego kraju – misji.

Proszę Was módlcie się o pokój w Kongo, o moją misję i tych, do których Pan mnie posłał.

Siostra Mirosława Saba fmm

B. P. 198 Brazzaville – Kongo, AFRIQUE

„Gdzie dwaj, albo trzej zgromadzą się w moje Imię,
tam Ja jestem pośród nich”

ZAPROSZENIE

MOI DRODZY PARAFIANIE! Po przeżyciu złotego jubileuszu 50-lecia istnienia naszej parafii budujemy nowe 50-lecie naszego istnienia. Chcemy jako rodzina parafialna realizować nasze wspólne zdążanie do domu naszego Ojca. Dlatego zwracam się do Was z serdeczną prośbą, abyśmy co roku urządzali **NASZĄ PARAFIALNĄ PIELGRZYMKĘ DO CZĘSTOCHOWY**.

Już dziś zwracam się do Was z prośbą, abyście tę sprawę przemyśleli w swoich rodzinach i wydelegowali jedną osobę na pielgrzymkę. **CHCEMY MIEĆ STAŁY TERMIN TEJ PIELGRZYMKI, A WIĘC SOBOTA PRZED BIAŁĄ NIEDZIELĄ.**

W roku 2002 będzie to 6 kwietnia. Wiem, że wyjeżdżacie w różnych grupach, z obcymi parafiami, a to byłaby nasza parafialna pielgrzymka z naszymi troskami, naszymi problemami, naszymi radościami. Proszę wszystkie grupy parafialne, a więc kółka różańcowe, Ruch Światło-Życie, Akcję Katolicką, Duszpasterską Radę Parafialną, scholę, ministrantów i Koło „Radio Maryja” o włączenie się w to dzieło parafialne.

Matką Bożą Jasnogórska czeka na swoje dzieci.

Czeka na naszą parafię!

Kącik sportowy

Po wakacyjnej pauzie czas zabrać się do wytężonej pracy. Słoneczne dni, morskie kąpiele, nowe znajomości i przyjaźnie, a przede wszystkim wytchnienie od szkoły (uczelni, pracy) to już wspomnienie. Ten rytm jest wpisany w nasze życie właściwie od samego początku, tzn. odkąd Stwórca powołał do istnienia ten świat i człowieka. A ileś tam wieków później (nikt tak dokładnie nie wie ile) mędrzec Kohelet napisał, że na wszystko pod słońcem jest czas: jest czas rodzenia i umierania, siewu i zbioru, radości i płaczu... i można dodać – pracy i wytchnienia.

Ale mam pisać o klubie, naszym Szkolno-Parafialnym Klubie Sporto-

wym. Wpisany w ten rytm, po wakacyjnym okresie „uśpienia” zabrał się solidnie do pracy. Właściwie już pod koniec wakacji drużyna piłkarska seniorów rozpoczęła boje o mistrzostwo klasy A w grupie II. W momencie kiedy piszę te słowa zajmuje ona wysoką, bo 5 lokatę po 10 spotkaniach. Biorąc pod uwagę, że to pierwszy sezon w tej klasie i dosyć wysoki oraz wyrównany poziom, można pogratulować i życzyć jak najszybciej tej ekstraklasy. To nie żarty, to według zasady „kto nie mierzy wysoko, ten nie zajdzie nigdzie”. Z początkiem września zmagania rozpoczęła również druga nasza drużyna trampkarzy młodszych (rocznik '88 i młodszy). Jak na beniaminka dają sobie nieźle radę, nawet z tak utytułowanymi drużynami jak Wisła Puławy czy Sokół Poniatowa.

Początek października zaowocował bardzo udaną imprezą sportową, zorganizowaną przez nasz klub, która otrzymała miano I Bieg Przelajowy „Szlakiem Dąbrowicy”. 6 października był przepięknym, słonecznym i ciepłym dniem, idealnie wymarzonym na przełaje. Na starcie stanęło 80 zawodników z trzech szkół: Podstawowych z Ożarowa i Płuszczyca oraz Gimnazjum Nr 7 w Lublinie. Trasa wyznaczona została w pięknym Dąbrowickim plenerze. Zawodom towarzyszyła dobra, sportowa atmosfera i zacięta rywalizacja. Ostatecznie I miejsce drużynowo zajęła szkoła w Płuszczyca, dalej Ożarów i Gimnazjum. Były puchary, indywidualne nagrody za I, II i III miejsce a każdy otrzymał pamiątkowy dyplom za udział w biegu. Rozstawaliśmy się z zapewnieniem, że nazwanie biegu

„Po górach, dolinach, rozlega się dzwon”

ZAPROSZENIE

Kierując się troską o dobro duchowe i cielesne chorych Ojciec Święty Jan Paweł II ustanowił dzień chorych.

X Światowy Dzień Chorego będzie w dniu 11 lutego 2002 r.

Zapraszamy sprawnych chorych i rodziny na nabożeństwo w dniu 11 lutego o godz. 11.00.

Wcześniej odwiedzę osoby chore i starsze w ich domach.

„pierwszym” nie było przypadkiem, bo impreza ta naprawdę godna jest kontynuacji. Na podkreślenie zasługuje fakt, że przygotowanie i prowadzenie tych zawodów można nazwać „familijnym”. Albowiem do grona członków Zarządu Klubu dołączyły niemal całe rodziny, chociażby państwa Nowosadzkich czy Szewczyków. Zaangażowanie tych ludzi dowodzi, że na rodzinę zawsze można liczyć. Słowa podziękowania za pomoc należą się także Prezesowi Lubelskiego Okręgowego Związku Lekkiej Atletyki p. mgr. Jerzemu Wierchowskiemu, dyr. Gminnego Ośrodka Kultury w Dąbrowicy p. mgr. Ryszardowi Zańko, państwu Lubasiom, Zarządowi Gminy i innym osobom dobrej woli.

Klub powoli przygotowuje się do zimowego sezonu, który też musi być czasem wytężonej pracy, albowiem sport, podobnie jak całe nasze życie, kieruje się tym samym prawem rozwoju: dalej, wyżej, lepiej. I tu niestety „bez pracy nie ma kołaczy”.

Ks. Zbigniew Antosz

Z życia naszej parafii

- 14 VI – Uroczystość Bożego Ciała. Procesja z udziałem 4 kapłanów i diakona. Kazanie wygłosił ks. dyrektor Mariusz Nakonieczny.
- 20 VI – Pielgrzymka do Wąwolnicy dzieci obchodzących rocznicę I Komunii Świętej.
- 21 VI – Oktawa Bożego Ciała. Błogosławieństwo małych dzieci.
- 22 VI – Zakończenie roku szkolnego 2000/2001. Msze święte o 8.00 i 18.00.
- 24 VI – Prymicyja ks. Jürgena Streuera z par. św. Idy z Münster.
- 24-29 VI – 9 ministrantów przebywało w Szczyrku na wakacjach zorganizowanych przez Akcję Katolicką.
- 5 VII – Pierwszy czwartek miesiąca – modlitwa o powołania kapłańskie i zakonne.
- 13 VII – Nabożeństwo fatimskie w Dąbrowicy Południowej i Kol. Sadowników.
- 15 VII – Nabożeństwo za zmarłych na cmentarzu. Mszę świętą odprawił o. Ryszard Żuber – gwardian klasztoru w Niepokalanowie.

- 22 VII – Modlitwy i ofiary złożyliśmy w intencji budowy nowego kościoła na ul. Nałęczowskiej. Kazania głosił ks. Ćwiek – proboszcz.
- 29 VII – Spotkanie z siostrą Mirosławą Saba – misjonarką z Kongo. Poświęcenie pojazdów samochodowych.
- 2 VIII – Msza święta o powołania kapłańskie i zakonne.
- 3 VIII – Rozpoczęcie pieszej pielgrzymki na Jasną Górę.
- 5 VIII – Utworzenie Koła Radia Maryja.
- 13 VIII – Nabożeństwo fatimskie na ul. Deszczowej, Głównej, Przejrzystej i Zakątek.
- 16-17 VIII – Parafialna pielgrzymka do Warszawy, Lichenia i Niepokalanowa.
- 19 VIII – Rozpoczęcie modlitw o właściwą postawę i wybór do Sejmu i Senatu.
- 26 VIII – Dożynki Parafialne.
- 1 IX – Piesza pielgrzymka do Wąwolnicy.
- 3 IX – Rozpoczęcie roku szkolnego 2001/2002. Msze święte o 8.00 i 18.00.
- 6 IX – Msza święta o powołania kapłańskie i zakonne.
- 8 IX – Doroczny odpust ku czci Narodzenia NMP. Msze o godz. 8.00, 11.30 i 18.00. Kazania głosił ks. mgr Janusz Stępnik.
- 9-14 IX – Ks. Proboszcz odwiedzał osoby chore i starsze w ich domach.
- 13 IX – Nabożeństwo fatimskie na Kolonii Płuszowice (przy szosie).
- 16 IX – Zebranie z rodzicami dzieci I Komuniijnych.
- 4 X – Msza święta o powołania kapłańskie i zakonne.
- 12 X – Msza święta z racji Dnia Nauczyciela.
- 13 X – Nabożeństwo fatimskie na Kol. Płuszowice Pola i Dąbrowicy.
- 14 X – Rozpoczęcie kursu ministranckiego.
- 18 X – Msza święta w intencji służby zdrowia.

ECHO DĄBROWICY. Pismo parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy. Redaguje zespół: Cezary Taracha, Jolanta Golas, s. Teresa FMM, ks. Zygmunt Lipski.

Adres: Kancelaria Parafialna, Dąbrowica 132, 21-008 Tomaszowice.
Tel. (81) 50-20-893. Nakład 600 egz. Skład i druk: WOF Niepokalanów.

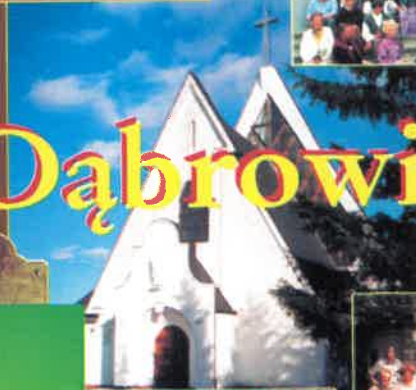
Festyn z racji jubileuszu parafii

André Hohengarten
ks. Zygmunt Lipski

Dąbrowica

Ks. Zygmunt Lipski

Przydrożne krzyże
i kapliczki
parafii Dąbrowica

wczoraj i dziś

